

בש"פ 2670/17 - עדי מקדשי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2670/17

לפני: המבקש:
כבוד השופט מ' מזוז
עדי מקדשי

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו
מיום 12.3.2017 בת"פ 1012-03-16 (ע"י השופט צ'
גורפינקל)

תאריך הישיבה: י' בניסן התשע"ז (6.4.2017)

בשם המבקש: בעצמו

בשם המשיבה: עו"ד ארז בן ארויה

החלטה

1. ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו מיום 12.3.2017 בת"פ 1012-03-16, במסגרתה נדחתה בקשתו של המערער לעכב ביצועו של חלק מגזר הדין שהוטל עליו בעקבות הרשעתו בתיק זה.

2. המערער הורשע על-פי הודאתו - במסגרת הסדר טיעון לאחר הליך גישור - בעבירה לפי סעיף 220(5) לפקודת

עמוד 1

מס הכנסה [נוסח חדש], וכן בשיבוש מהלכי משפט, עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

הסדר הטיעון בין הצדדים כלל הסכמה גם לענין העונש, ולפיה ביקשו הצדדים במשותף להטיל על המערער עונש מאסר לתקופה של 6 חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות, וכן מאסר על תנאי וקנס כספי. בשלב הטיעונים לעונש פרש המערער בפני בית משפט קמא את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות: הוא אב חד-הורי המטפל בשתי בנות, כשמאז פרוץ הפרשה הוא אינו מתפרנס ומשך תקופה ארוכה גם הוטלו הגבלות על תנועותיו. ביום 3.1.2017 אישר בית המשפט את הסדר הטיעון לענין העונש וגזר על המערער 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות החל מיום 6.3.2017, וכן 12 חודשי מאסר על תנאי שבמשך 3 שנים לא יעבור המערער אילו מהעבירות בהן הורשע, וכן תשלום קנס בסך 7,500 ₪.

3. ביום 5.3.2017, ערב תחילת ריצוי עונשו, הגיש המערער בקשה לבית משפט קמא לעיכוב ביצועו של העונש, בטענה כי הוא נדרש לטפל בבתו הבכורה הסובלת מפיגור שכלי קשה המלווה בדיכאון עמוק ובחרדות המקשים עליה בתפקוד השוטף, ואשר מצבה הנפשי והבריאותי התדרדר לאחרונה. נטען כי היא אינה מרפה מהמערער, אלא במצבים מסוימים בהם היא נעזרת באחותה הצעירה, וכי אם יידרש המערער להחל בריצוי עונשו כעת, תפגע גם בתו הצעירה אשר עליה יוטל עיקר נטל הטיפול באחותה, וזאת בעודה לומדת למבחני הבגרות שלה. המערער טען כי בחודש אוגוסט 2017 תסיים בתו הצעירה את תקופת המבחנים שלה ותוכל להתפנות ולסייע בטיפול באחותה הבכורה.

ביום 6.3.2017 הורה בית משפט קמא למערער להעביר למשיבה מסמך רפואי עדכני ביחס לבתו הבכורה, ובהתאם הגיש המערער שתי חוות דעת בעניינה מטעם פסיכיאטר מומחה לילדים ולמתבגרים ופסיכולוגית קלינית מומחית. המדינה עיינה במסמכים וציינה בתגובתה כי היא אינה רואה כל אינדיקציה להחמרה במצבה של הבת בשבועות האחרונים דווקא, וכי חלק מהמסמכים אף מצביעים על קשר תלתי של הבת דווקא לאמה, גרושתו של המערער. המשיבה טענה עוד כי למערער ניתנה שהות להיערך לתחילת ריצוי עונשו ולהכין לכך את בתו, ומשכך אין מקום לסטות מהכלל לפיו יש לרצות את העונש בסמוך לאחר מתן גזר הדין. ביום 12.3.2017 דחה בית משפט קמא את בקשתו של המערער לעיכוב ביצוע העונש, והורה לו להתייצב לתחילת ריצוי ביום 26.3.2017.

4. על החלטה זו הגיש המערער את הבקשה שלפני, במסגרתה הוא שב ומפרט את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות, וטוען כי המשיבה נשענה על הכלל לפיו יש לרצות את העונש בסמוך למתן גזר הדין, מבלי לתת את הדעת לנסיבות המיוחדות האמורות.

5. בדיון שלפני חזר המערער, שאינו מיוצג, על בקשתו וטענותיו האמורות. לדבריו, גרושתו, אם בתו, אמנם מטפלת במסירות בבת, אך זו קשורה אליו ואל בתם הצעירה, המצויה במשמורתו, ורוב הזמן היא שוהה אצלו ועם אחותה הצעירה. בא כוח המדינה ציין כי אמנם לא קיים חשש קונקרטי או עילה ספציפית להימנע מדחיית מועד ריצוי העונש, אך קיים אינטרס ציבורי כללי לריצוי העונש בסמוך למתן גזר הדין. כן נטען כי מדובר בעבודות שירות ולא במאסר, כך שאין מדובר בנייתוקו של המבקש מביתו.

דיון והכרעה

6. לאחר עיון החלטתי להיענות לבקשת המבקש גם אם לא במלואה.

7. אכן, נקודת המוצא בבחינת בקשה לעיכוב ביצוע עונש שהוטל הינה כי קיים אינטרס ציבורי בריצוי עונש מאסר שהוטל מיד עם מתן גזר הדין, אף כאשר הוגש ערעור. במקרה דנן מדובר בעונש מוסכם וניתנה למבקש שהות לא קצרה, מאז מתן גזר הדין לפני כ- 3 חודשים, להיערך לתחילת ריצוי עונשו. עם זאת, בנסיבות ההומניטריות הנוגעות לבתו של המבקש, איני סבור שיש לנקוט עמו בגישה מחמירה, ובמיוחד כאשר לא קיים כל חשש קונקרטי הקשור לעיכוב המבוקש.

8. אשר על כן אני מורה על עיכוב מועד תחילת ביצוע עונש עבודות השירות של המבקש ליום 16 ביולי 2017. המבקש ייערך מבעוד מועד להסדרת כל ענייניו לקראת מועד זה.

ניתנה היום, י' בניסן התשע"ז (6.4.2017).

ש ו פ ט
